

Arrest

nr. 53 346 van 17 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. V. BECKERS, loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luid het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en bent afkomstig uit Achkhoy Martan (Tsjetsjenië).

Nadat u was afgestudeerd, werkte u in een meubelfabriek in Achkhoy Martan. Uw oom A.(...) D.(...), de broer van uw moeder, is reeds sinds jaren strijder. In de periode 2003-2004 werd u daarvan op de hoogte gebracht. Hij is leider van de Sunzhenski sector in Tsjetsjenië en nam deel aan verschillende acties. Hoewel hij geen contact meer had met hen, werden de familieleden van A.(...), waaronder zijn moeder en neven, voortdurend lastig gevallen door de autoriteiten. Zij wilden via hen A.(...) opsporen. U en uw gezin werden daarbij aanvankelijk met rust gelaten.

Op 10 oktober 2009 kwam de politie van Achkhoy Martan echter langs uw huis om naar u te vragen. Omdat u niet aanwezig was, kwamen ze naar uw werkplaats. U werd van daar meegenomen naar de ROVD van Achkhoy Martan. U werd eerst ondervraagd door het hoofd van de ROVD. Hij stelde u vragen over uw oom en leek ervan overtuigd dat u contact met hem had. Hij geloofde u niet toen u dat ontkende en wilde weten waar uw oom verbleef. Later werd u meegenomen naar een andere kamer, waar u verder werd ondervraagd door twee gemaskerde mannen. Ze gebruikten daarbij veel geweld: u werd geslagen en kreeg elektrische shocks. Ze ondervroegen u eveneens over uw vader. Uw vader en oom (de broer van uw vader) hadden u de hele dag gezocht en konden u 's avonds van de ROVD meenemen naar huis. U ging eerst langs het ziekenhuis, waarbij een breuk in uw arm werd vastgesteld. U was gedurende één à twee weken thuis, maar ging daarna opnieuw werken.

Op 10 november 2009 kwam de politie van Achkhoy Martan opnieuw naar uw werkplaats om u te zoeken. U was echter niet aanwezig, omdat u de nachtdienst had. U bevond zich ook in Grozny, waar u nog boodschappen deed, alvorens u zou gaan werken. Omdat u niet op uw werk was, ging de politie naar uw huis. Daar namen ze al uw documenten in beslag en werd ook uw vader meegenomen naar het bureau. U werd van dit alles verwittigd en ging daarom van Grozny onmiddellijk naar Nazran, waar u bij een achterneef van uw vader ging wonen. Uw vader werd drie dagen later vrijgelaten.

Op 17 november 2009 gingen u en uw vader per lijnbus van Nazran naar Brest (Wit-Rusland), waar jullie op 19 november 2009 toekwamen. Daar logeerden jullie bij een vriend van uw vader. Ondertussen zocht uw vader voor u naar een manier om te kunnen vluchten.

Zodoende verliet u Brest op 21 november 2009 en reisde met een minibus naar België.

Uw vader keerde terug naar Achkhoy Martan.

Op 23 november 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

U toonde daarbij uw intern Russisch paspoort en legde eveneens een kopie van vier pagina's uit het paspoort van uw moeder, L.(...) D.(...), voor.

Vanuit België onderhoudt u nog contact met uw familie in Achkhoy Martan. Zij lieten u weten dat er in de periode kort na uw vertrek 6 à 7 keer per maand politieagenten langs kwamen om naar u te vragen. De laatste twee maanden kwamen ze minder frequent, maar bleven ze uw familie lastig vallen vanwege u. Ze kwamen ook geregeld met convocaties voor u, maar omdat u niet aanwezig was, werden deze niet afgeleverd aan uw familie. U vernam verder dat uw vader recent gedurende een week werd vastgehouden. Omdat uw familie niet wist waar hij naar toe was gebracht, schakelden ze een advocaat in. Deze kon de vrijlating van uw vader bekomen. Daarnaast werd ook A.(...) S.(...), een vriend van u met wie u contact hield, in mei 2010 opgepakt. Dit gebeurde een dag nadat jullie met elkaar hadden gesproken. Hij werd door mensen van de lokale ROVD van Achkhoy Martan ondervraagd over u. Toen u hierover vernam, verbrak u het contact met hem."

Verzoeker betwist de feiten niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten heeft uit vrees vervolgd en vermoord te zullen worden door de Tsjetsjeense autoriteiten.

Vooraf de ROVD van Achkhoy Martan had het op u gemunt, vanwege uw oom A.(...) D.(...). Deze was al meer dan vijf jaar actief als strijder en leidde de acties in de Sunzhenski sector. Hoewel u en uw gezin aanvankelijk met rust gelaten werden, werd u op 10 oktober 2009 door de ROVD meegenomen en vastgehouden. U werd ondervraagd over uw oom. Ook op 10 november 2009 trachtte men u op te pakken, maar omdat u niet aanwezig was, namen de agenten uw vader mee. Omdat u vreesde dat ze u

alsnog zouden oppakken of blijven vervolgen, zorgde uw vader ervoor dat u de Russische Federatie kon ontvluchten.

Echter, op basis van een grondige analyse van de door u afgelegde verklaringen, dient te worden geoordeeld dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, zoals vastgelegd in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt om uw asielrelaas te ondersteunen.

Dit geldt vooreerst voor uw verklaringen over uw oom, de broer van uw moeder, die een bekende strijder zou zijn.

U legt met betrekking tot deze persoon geen bewijs voor: noch met betrekking tot zijn familiale band met u, noch betreffende zijn activiteiten als strijder.

U legt over zijn activiteiten enkel vage verklaringen af en kan enkel verwijzen naar een actie in 2009, waarbij uw oom betrokken zou zijn geweest, maar blijft ook hierover zeer oppervlakkig (CGVS p. 9). U wist ook niet sinds wanneer precies uw oom strijder was (CGVS p. 8).

Ook al was u op dat moment misschien nog jong, neemt dat niet weg dat u zich hierover had kunnen informeren bij uw familie, dit des te meer gezien al de door u aangehaalde problemen net veroorzaakt werden door uw familiale band met hem. Bovendien gaf u aan dat er zowel op televisie als op het internet over uw oom gesproken werd.

De kopies van enkele pagina's uit het paspoort van uw moeder wijzen er weliswaar op dat zij dezelfde familienaam heeft als de door u vermelde strijder.

Dergelijke kopies zijn echter niet voldoende om de familiale band met die A.(...) D.(...) te bewijzen, noch om uw verklaring als zou u als gevolg van die band problemen kennen met de autoriteiten aan te tonen.

Bovendien legt u ook geen enkel begin van bewijs voor omtrent de door u verklaarde problemen. Ook dit is opmerkelijk, gezien u onder andere melding maakte van een bezoek aan het ziekenhuis, waarbij een gipsverband werd aangelegd als gevolg van de mishandelingen die u had ondergaan bij de ROVD van Achkhoy Martan (CGVS p. 11). U verklaarde dat al uw documenten door de leden van de ROVD waren meegenomen, toen zij in november 2009 naar uw huis kwamen.

Dit neemt echter niet weg dat u aan uw familie had kunnen vragen om u alsnog documenten met betrekking tot dat ziekenhuisbezoek of andere elementen uit uw asielrelaas te bezorgen.

Dit des te meer, gezien u toch contact, zij het beperkt, onderhoudt met uw familie in Achkhoy Martan (CGVS p. 3). Zo geraakte u immers aan de kopies van het paspoort van uw moeder (CGVS p.6).

Ook met betrekking tot de tussenkomst van de advocaat, die erin slaagde de vrijlating van uw vader te bekomen nadat deze in 2010 werd vastgehouden omwille van u, legt u geen enkel begin van bewijs voor. Overigens kan het toch ook wel merkwaardig worden genoemd dat u niet op de hoogte bent van de naam van die advocaat, noch over hoe uw familie deze advocaat had gevonden (CGVS p. 4).

Gezien er redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht kan worden dat deze alle mogelijke documenten voorlegt om zijn asielrelaas te staven, tast het vastgestelde gebrek aan dergelijke bewijzen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze aan.

Bovendien konden er in uw asielrelaas enkele belangrijke tegenstrijdigheden worden vastgesteld, die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ondermijnen.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 10 oktober 2009 werd opgepakt door de politie van Achkhoy Martan. U werd daar vastgehouden tot 17 oktober 2009 (Vragenlijst CGVS p. 2). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u op 10 oktober 2009 meegenomen werd, maar dat u nog diezelfde avond werd vrijgelaten (CGVS p. 10 en 11).

Toen u werd gewezen op deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u zich op de Dienst Vreemdelingenzaken niet op uw gemak had gevoeld omdat u op dezelfde dag van uw aankomst in België, namelijk 23 november 2009, asiel had gevraagd. Dit houdt echter geen steek, gezien u pas op 11 december 2009 uw asielverklaringen heeft afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Met betrekking tot de aanhouding van uw vader meldde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op 11 november 2009 werd opgepakt toen de politie naar u op zoek was. Op het Commissariaat-generaal gaf u echter aan dat hij op 10 november 2009 werd meegenomen (Vragenlijst CGVS p. 2, CGVS p. 7 en 8). Toen u hiermee werd geconfronteerd, zei u dat u zich misschien vergist had en verwees u opnieuw naar het feit dat u op de dag dat u asiel vroeg pas was aangekomen (CGVS, p. 7). Aangezien u, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, pas op 11 december 2009 asielverklaringen aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken, gaat uw uitleg in deze niet op.

Verder zei u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader op 17 november 2009 werd vrijgelaten en dat hij u vier dagen later kwam vervoegen in Wit-Rusland (Vragenlijst CGVS p. 2), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw vader al op 13 november 2009 werd vrijgelaten, waarop hij u

nota bene in Nazran (in Ingoesjetië) kwam vervoegen. Van daaruit vertrokken jullie op 17 november 2009 samen naar Brest (Wit-Rusland) (CGVS p. 8, p. 12).

Toen u ook met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, zei u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook verklaard had dat uw vader op 13 november werd vrijgelaten, wat echter nergens uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt.

Ook al verloopt het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kort en wordt u gevraagd enkel de belangrijkste zaken te melden, wordt u er wel geacht de waarheid te vertellen. Bovendien heeft u deze verklaringen voor akkoord getekend. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Bovendien legde u ook op het Commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de tweede vasthouding van uw vader, die plaatsvond nadat u uit de Russische Federatie was vertrokken.

U verklaarde aanvankelijk dat deze had plaatsgevonden in juni 2010. U gaf tijdens uw gehoor op 29 juli 2010 immers aan dat het een maand geleden was (CGVS p. 3). Echter, later in het interview gaf u aan dat deze vasthouding plaatsvond in februari of maart 2010 (CGVS p. 12).

U gaf daarbij aan dat u dingen gemakkelijk vergeet. Een dergelijke verklaring is niet aannemelijk, gezien het hier uw vader betrof, die volgens uw verklaringen zeven dagen werd vastgehouden, vanwege u. Bovendien haalde u deze vasthouding aan als aanwijzing waarom u actueel nog gezocht zou worden. Er dient dan ook te worden geoordeeld dat er op basis van deze tegenstrijdigheden en het eerder vastgestelde gebrek aan bewijs, geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen.

*In het verlengde daarvan dient nog te worden opgemerkt dat u **ook onaannemelijk vaag** bleef over wat er zich na uw vertrek uit de Russische Federatie heeft afgespeeld.*

U verklaarde dat u officieel gezocht wordt, maar kan dit niet aannemelijk maken. U verwijst wel naar bezoeken aan uw ouders en de arrestatie van uw vader, maar daarover werd in het voorgaande al geoordeeld dat deze hetzij niet ondersteund werden door bewijzen, hetzij ongeloofwaardig waren. Bovendien wist u niet of er een opsporingsbericht voor u was verspreid (CGVS p. 13).

Overigens is het toch ook opmerkelijk te noemen dat uw gezin nog wel op jullie thuisadres in Tsjetsjenië woont, ondanks al de problemen en politiebezoeken die zij hadden meegemaakt vanwege u (CGVS p. 4).

Uw verklaring dat zij hiervoor nog geen tijd hadden gehad, is niet afdoende, gezien de door u aangehaalde ernst van hun problemen.

Ook met betrekking tot de vasthouding van uw vriend in mei 2010, met wie u nog contact onderhield, legt u geen enkel begin van bewijs voor.

Gezien deze vaststellingen moet er dan ook worden geoordeeld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie, kan worden vastgesteld.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uw Russisch intern paspoort bevat enkel identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Bijgevolg heeft dit document geen invloed op bovenstaande conclusies.“

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker poogt in zijn verzoekschrift van 30 augustus 2010 de argumenten van de bestreden beslissing te weerleggen.

Hij stelt van mening te zijn dat zijn verklaringen niet van dien aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag ondermijnen.

Hij verwijst naar het verhoor van 29 juli 2010 waarin hij verklaarde dat hij zijn oom voor het laatst zag in 2001 hij toen 11 jaar oud was en dus nog niet eens op de hoogte was van de activiteiten van zijn oom. Nadien had niemand van zijn familie nog contact met deze oom zodat het volgens verzoeker dan ook niet verwonderlijk is dat hij niet in detail de activiteiten van zijn oom kon weergeven.

Verzoeker voert aan dat het feit dat zijn moeder dezelfde familienaam heeft als zijn oom op zich weliswaar geen sluitend bewijs is van de familiale band tussen hem en zijn oom, maar dit toch als een begin van bewijs kan gelden. Verzoeker stelt dat gezien hij zijn oom voor het laatst zag in het jaar 2001, het voor hem onmogelijk is om nog aan zijn oom betere bewijzen te vragen.

Verzoeker wijst er op dat hij wel degelijk aan zijn familie heeft gevraagd om hem alle documenten die dienstig zouden kunnen zijn voor zijn asielaanvraag, over te maken; zijn moeder heeft hem kopies uit haar paspoort kunnen overmaken omdat dit paspoort niet was meegenomen door de ROVD.

Wat betreft het niet voorleggen van een bewijs omtrent de verzorging in het ziekenhuis, legt verzoeker uit dat zijn familie geen bewijsdocumenten kon verkrijgen; hij herhaalt dat hij ook maar een beperkt contact met zijn familie heeft en hij hen niet herhaaldelijk om bijkomende bewijzen kan vragen. Dit beperkt contact is er ook de oorzaak van dat hij niet op de hoogte is van de naam van de advocaat, noch van de wijze waarop zijn familie deze advocaat heeft gevonden.

De tegenstrijdigheden vastgesteld in de bestreden beslissing wijt verzoeker aan zijn verwardheid tijdens het verhoor ten gevolge van elektroshocks die hij twee maanden daarvoor had ondergaan en waarvan hij nog steeds zwaar de gevolgen voelt.

De vastgestelde vaagheid over wat er zich na zijn vertrek in zijn land van herkomst nog heeft afgespeeld, wijt verzoeker aan het feit dat hij zoals hij reeds opmerkte, na zijn vertrek een allesbehalve regelmatig contact had met zijn familie. Op de vaststelling dat het gezin van verzoeker ongemoeid wordt gelaten, antwoordt verzoeker dat alle mannelijke familieleden reeds vertrokken zijn en dat men de vrouwen niet lastig valt.

Verzoeker laat nog gelden dat er in zijn land van herkomst nog steeds sprake is van blind geweld; dat de schending van de mensenrechten er schering en inslag is; dat zijn vrijheid en de veiligheid van verzoeker niet gewaarborgd kan worden waardoor het risico bij terugkeer groot is.

Hij stelt dat niet betwist wordt dat hij uit Tsjetsjenië komt zodat hij dan ook in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Een terugkeer naar zijn land van herkomst betekent volgens hem een artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Het ligt volgens verzoeker derhalve in de logica dat, indien hij niet erkend wordt als vluchteling, hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De commissaris-generaal wijst er in zijn nota van 7 september 2010 terecht op dat de motivering moet worden gelezen als een geheel en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Hij voegt er aan toe dat het immers het geheel is van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan hij oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd.

Waar verzoeker zijn vage verklaringen met betrekking tot de activiteiten van zijn oom wijt aan het feit dat hij op dat ogenblik nog heel jong was en hij dus die informatie niet uit eerste hand kon vernemen, wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoekers vertrek uit zijn land juist zijn grondslag vindt in de familieband met zijn oom, een gekend verzetstrijder en dus in alle redelijkheid van verzoeker kan verwacht worden dat hij navraag zou hebben gedaan om zich te informeren over deze problematiek waarvan hijzelf beweert dat hij nog een slachtoffer is. Zo in dit opzicht van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij van elk detail omtrent zijn oom op de hoogte is, doen zijn oppervlakkige verklaringen toch afbreuk aan zijn geloofwaardigheid te meer daar verzoeker zelf aangaf tijdens zijn verhoor dat zowel op de televisie als op internet over zijn oom bericht werd.

Als verzoeker laat gelden dat de fotokopieën van enkele pagina's uit het paspoort van zijn moeder aantonen dat deze laatste dezelfde familienaam draagt als zijn oom, A. D., wat volgens hem een begin van bewijs uitmaakt van de voorgehouden familieband, gaat deze reikwijdte volgens de Raad te ver, deze kopieën zijn inderdaad onvoldoende om op basis van dezelfde familienaam te besluiten tot een directe familiale band, noch om de voorgehouden problemen van verzoeker te staven.

Verzoeker brengt geen elementen aan die zijn bewering dat hij de neef is van A. D. ondersteunen.

Aangaande de opwerping van verzoeker dat hij aan zijn familie gevraagd heeft om hem alle voor zijn asielaanvraag nuttige documenten toe te sturen, maar die in gebreke blijft, kan de Raad slechts vaststellen, dat verzoeker geen bewijsstukken bijbrengt.

De uitleg van verzoeker dat zijn familie in gebreke blijft, verhelpt de afwezigheid van enig bewijs in zijn hoofde niet.

Ook het aangevoerde "*beperkt contact met zijn familie*" is enkel voor rekening van verzoeker; de asielaanvraag draagt de bewijslast. De vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de naam van de advocaat die de vrijlating van de vader van verzoeker regelde, noch weet hoe zijn familie met deze advocaat in contact kwam, keert zich ook tegen zijn geloofwaardigheid. De Raad merkt nog op dat verzoeker wel via zijn familie, de fotokopieën van het paspoort van zijn moeder zou hebben verkregen, wat er op wijst dat het "beperkte contact" geen echte hinderpaal betekent.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden niet betwist, maar deze wijt aan verwardheid omwille van electroshocks die hij twee maanden eerder had toegediend gekregen.

Verzoeker staft deze bewering niet met een medisch attest; de tegenstrijdigheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek van verzoeker uit zijn land van herkomst, met name de aanhouding van verzoeker en de aanhouding van zijn vader; deze tegenstrijdigheden blijven gehandhaafd.

Op de repliek van verzoeker op de vaststelling dat hij ook vaag blijft over wat er zich na zijn vertrek, in zijn land van herkomst heeft afgespeeld, geen regelmatig contact heeft met zijn familie en niet alle details kan weergeven, wijst de Raad er op dat van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht is

omwille van welbepaalde problemen, belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen. Beperkt contact is geen geldige verschoning maar duidt volgens de Raad op een gebrek aan interesse in hoofde van verzoeker. Ook deze vaststelling draagt bij tot de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd vrees voor vervolging.

De commissaris-generaal maakte in zijn beslissing de terechte opmerking dat het merkwaardig is dat gelet op alle problemen die verzoeker naar voor brengt, diens familie nog op het thuisadres woont. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal (verhoorverslag 29 juli 2010 p.9) afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen; zijn verklaring dat "*men vrouwen niet lastig valt*", is een loutere bewering en wordt derhalve niet aangenomen.

Tot slot wijst de Raad er op dat waar verzoeker stelt dat de verwerende partij niet betwist dat hij Tsjetsjeens is en dat er in zijn land van herkomst sprake is van blind geweld en de mensenrechten geschonden worden en hij dus een groot risico loopt bij terugkeer, verzoeker er klaarblijkelijk aan voorbij gaat dat van elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het is immers de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging die determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te kunnen erkennen. De bestreden beslissing preciseert dan ook zeer duidelijk dat, aangezien de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië zeer complex is, een individuele beoordeling van de asielaanvraag noodzakelijk is.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat aan verzoekers relaas geen geloof kan gehecht worden. Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, wordt niet erkend.

2.4. Aangaande de voormelde schending van het artikel 3 EVRM wijst de Raad er op dat het voormelde artikel inhoudelijk overeen stemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag om toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten beroept als voor de vluchtelingenstatus.

Er werd geoordeeld dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Als verzoeker aanvoert dat hij in zijn land van herkomst "*ten prooi valt aan een blind geweld, waarin de schending van de mensenrechten schering en inslag zijn en waardoor de vrijheid en veiligheid van verzoeker niet kan gewaarborgd worden*", is dit slechts een enkele bewering. De opvatting van verzoeker dat '*logischerwijze*' de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden indien hij niet zou erkend worden als vluchteling, wordt niet gedeeld. Het komt aan verzoeker toe om met concrete elementen aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980. De Raad besluit, mede steunend op de informatie dienaangaande toegevoegd aan het administratief dossier, dat de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet wordt toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE